

РЕШЕНИЕ

№ 4371

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 19.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3127** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Е. Б. (ERKAN BAGAC), [дата на раждане] в Република Турция, гражданин на Турция, чрез адв. Г. К.-П., със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Отказ влизане в страната с рег. № с рег. № 0125923017180/02.03.2023г ., издаден от Л. М. - граничен полицаи, контролиращ орган при Главна дирекция "Гранична полиция", граничен пункт ГКПП Капитан А., шосе.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон и при допуснати нарушения на процесуалните правила, оспорва и компетентността на органа, издал отказа.

Претендира неспазване на установената форма, поради липсата на мотиви - правни и фактически основания за издаването на акта. Счита допуснато съществено нарушение тъй като не бил назначен преводач на жалбоподателя, не бил издаден по законоустановения ред, квалификацията не била пълна, посочва се издаването на АУАН (което съдът възприема като акт за установяване на административно нарушение).

В съдебно заседание жалбоподателят не е представляван. Към жалбата представи процесния отказ за влизане в страната, от 02.03.2023г. и Протокол за предупреждение с № УРШ 4536р-5246/02.03.2023г. на граничен пункт ГКПП Капитан А. – шосе, в заверено копие.

Ответникът Л. М. - граничен полицаи, контролиращ орган при Главна дирекция "Гранична полиция", граничен пункт ГКПП Капитан А., шосе, не е изразил становище по оспорването.

ПРОКУРОРЪТ – М. при СГП, представи заключение за неоснователност на жалбата.

По делото са приети доказателствата към жалбата и по административната преписка.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав, като обсъди доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Съдът констатира, че жалбата от дата 17.03..2023г., е подадена в срок, и от надлежна страна. Във връзка с допустимостта на жалбата съдът съобрази и следното:

В процесния отказ изрично е посочен 14-дневен срок за оспорване. Съгласно чл. 14, т. 1 - 3 от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, постановени в член 6, параграф 1, и не принадлежи към категориите лица, посочени в член 6, параграф 5, се отказва влизане на териториите на държавите - членки, като отказът се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от националното законодателство да налага отказ за влизане, и лицата, на които е издаден отказ за влизане, могат да го обжалват по реда, установен в националното право. Регламентът е пряко приложим, следователно, процесният отказ на основание нормата на регламента подлежи на оспорване пред съд, в случая по реда на АПК.

По фактите :

С оспорения по делото Отказ за влизане в страната с рег. № Отказ влизане в страната с рег. № 0125923017180/02.03.2023г. на жалбоподателя Е. Б. (ERKAN BAGAC), [дата на раждане] в Република Турция, гражданин на Турция, е отказано влизане в страната, на основание чл.21А ЗЧРБ, поради следните причини: посочени в графа Н "вписан е със забрана за влизане в страната" и в "национален списък", от формуляра. Посочените причини за отказа били установени от контролиращият служител - издател на отказа, след справка в информационните системи на МВР, а именно: забраната за влизане в страната, която се съдържа в съобщение от 02.033.2023г. Като доказателство за посочените данни са представени съобщение №2703/02.03.2023г. до началник на ГП – ГДГП, РДГП – Е., ГПУ Свиленград, от ГКПП А., с което се съобщава за пристигането за влизане на жалбоподателя и данни за паспорта му, за системен номер [ЕИК], категория „Z“, - забрана за влизане в Р. България, на основание чл.21а ЗЧРБ, посочва се, че лицето било предупредено с протокол УРИ 4536 -5246/02.03.2023г., вписването на забраната се установява и от Справка от информационните масиви на МВР, въз основа на които е ответникът е издал процесния отказ – на дата 23.02.2023г. е въведена забрана за влизане в страната за турския гражданин, издадена от Дирекция миграция, видът на документа е посочен така – карта за санкция на чужденец, № 4214444 от дата 23.02.2023г., съдържа се и данни за срока на забраната – от 17.02.2023г. до 16.02.2028г.

От тези данни съдът приема за установено, че жалбоподателят действително е с наложена принудителна административна мярка по ЗЧРБ от Дирекция Миграция със „забрана за влизане в страната“.

Видно от Протокол № 634 от 02.03.2023г., съставен на български и на турски език, жалбоподателят е уведомен, че е подложен на цялостна проверка на втора линия. А в графа друго е вписано ръкописно категория Z и чл.21А. Видно от представения с жалбата Протокол предупреждение, на 02.03.2022г. на основание чл.65 ЗМВР жалбоподателят е предупреден от Л. М. – контролиращ орган при ГКПП, на основание чл.65 ЗМВР, че има забрана за влизане в Р. България на основание чл.21А ЗЧРБ, посочена е и докладна записка № 3282Р-4614/15.02.2023г. на ГДГП – МВР.

В представения дневник за разпределение на личния състав е видно, че Л. М. е бил част от личния състав на дежурната смяна от 01.03.2023г. до 02.03.2023г. 08:00ч., като на същият предоставен служебен печат с номер КО 263 с възложена функция контрол на II линия. Следователно, 02.03.2023г. в 04:23:13ч. – съставянето на процесния отказ, същият бил на дежурство и изпълняващ функциите на контролиращ служител. В частта на дневника „обекти на АИС ГК е посочен и Е. Б., и върнат от Л. М..

Правна преценка на съда по основателността на жалба:

По компетентността на органа

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗЧРБ, чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОJ, L 77 от 23.3.2016 г., стр. 1 - 52). Видно от разпоредбата, в съответствие с чл.14 от Регламента определя компетентните органи. Що се касае до формата на акта, то макар и да се съдържа препращане към образеца на формуляра по регламента, то формата на акта следва да се счита за определена с нормата на регламента, предвид пряката ѝ приложимост, както и, че не е предвидена възможност на държавите членки за избор или да определят друго съдържание.

От представения дневник за разпределение на личния състав, съдът приема, че Л. М. като част от личния състав на дежурната смяна към 02.03.2023г. в 04:23:13ч., заема длъжност - на ГКПП Капитан А. от ГПУ - С., със а от съвкупната преценка на доказателствата следва, че граничен полицаи при ГКПП - Капитан А. Л. М. е изпълнявал служебните си задължения и е осъществила гранична проверка на лицето, а качеството и компетентен орган да извърши проверката и издаде отказа за влизане в страната.

При тези обстоятелства, процесният отказ е издаден от компетентен орган и не е нищожен.

По спазване на изискванията за съдържание и процесуалните правила:

Аналогична на цитираната разпоредба на чл.14 от Регламента е нормата на чл. 31, ал. 1-3 от Инstrukция №8121з-1492 от 4 ноември 2022 г. за реда и организацията за извършване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове. И двете предвиждат в обобщение, че в случаите, когато при гранична

проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в страната, граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. В ал.3 на чл.31 от Инструкцията е предвидено, че за гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, може да се извърши допълнителна справочна дейност в информационните масиви на МВР.

Отказът е обективиран в писмена форма, по утвърдения единен стандартен формуляр и съдържа всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително конкретно посочване на фактически и правни основания за издаването му, съставляващи причините за постановения отказ за влизане в страната. Както се посочи по-горе, съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкцията.

Освен, че оспореният отказ е издаден по утвърден единен формуляр, посочено е правното основание за издаването му - чл.21А ЗЧРБ, посочени са и причините за постановяването му - "вписан е със забрана за влизане в страната" и "в националния списък", поради което актът съдържа минимално изискуемото съдържание, необходимо за законосъобразността му. С оглед изложеното, съдът намира, че при издаване на оспорения акт не са допуснати нарушения относно формата и съдържанието му, които да обосноват неговата незаконосъобразност.

Както се посочи от нормите на чл.14 от Регламента и чл.31 от Инструкцията, процедурата по издаването на отказа включва проверка от служителя на документите на чужденеца и в информационните системи. Няма предвидена процедура, според която следва да бъде предварително уведомявано лицето за намерението да се издаде отказ за влизане или да му се предоставя възможност за възражения или запознаване с доказателства преди да се издаде отказа. Видно е, че органът, който установи наличието на основание за издаване на отказ за влизане, или забрана за влизане, има задължението да не допусне гражданина на трета страна да влезе на територията на ЕС. В случая защитата на правата на гражданина на трета страна следва да се осъществи чрез оспорването на акта на органа, издал забраната за влизане в страната и на акта за обявяването на документа за пътуване за невалиден. Предвид на тези обстоятелства, не е допуснато нарушение на процесуални правила и изисквания за съдържанието при издаването на процесния отказ за влизане. В подкрепа на изложеното е и разпоредбата на чл. 16 от ЗЧРБ, съгласно която на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на ЕС, в който са отразени причините за недопускането на територия на РБ. Отказът е издаден от утвърден единен формуляр, като причини за постановяването му са отбелязана с букви „Н“ в бланката, който съдържа вписване на български и на английски език. Само поради връчването на бланката за отказ за влизане на чужденеца, не може да се приеме, че са нарушени неговите процесуални права.

По материалната законосъобразност на процесния отказ:

Отказът за влизане в страната № 0125923017180/02.03.2023г. е постановен и в съответствие с материалния закон. Само на основание вписаната забрана за влизане в страната и обявяване на документа за пътуване за невалиден, контролиращият служител е бил длъжен да не допусне жалбоподателя Е. Б. да влезе в страната и да докладва за връщането му. За последното е съставено Съобщение № 2703/02.03.2023г. до началника на ГП - ГДГП към РДГП - Ехово, ГПУ С. - л. 12 от

делото.

Когато при гранична проверка се установи, че проверяваното лице е обект в системата, органът „изпълнява указанията в съобщението и мярката спрямо издирвания обект“, съгласно чл.45, т.3 от Инструкция № 8121з-813/09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно - пропускателни пунктове. В случая е налице именно такова съобщение за жалбоподателя и обявена мярка към обекта - забрана за влизане, поради което следва да се приеме, че контролиращият граничен орган действително е бил задължен на основание посочените данни и мярка, т.е. при обвързана компетентност, да издаде процесния отказ.

Противно на твърденията на жалбоподателя, законоустановените предпоставки за издаването на отказа се установяват от представените справки от информационната система на МВР. Контролиращият служител е бил задължен да извърши справка именно в АИС на МВР и да се съобрази с направените вписвания за чужденеца. Следователно, доказването на причините за издаването на отказа се свежда до установяване на съдържащите се данните в тази система към датата на отказа. Справките от АИС-МВР съставляват годно доказателство. Съгласно чл.184, ал.1 ГПК, изречение първо, електронният документ може да бъде възпроизведен на хартиен носител, заверен от страната. Именно на основание посочената разпоредба, и като неоспорени, съдът цени представената на хартиен носител справка от АИС на МВР за жалбоподателя към 02.03.2023г., съставляващи основание за издаването на процесния отказ за влизане.

Видно от съобщението на л.12 от делото за връщането на чужденеца и както се установява от справките на л. 11-15 от делото, при извършване на гранична проверка на Е. Б. на ГКПП Капитан А., било установено, че лицето протича в информационните масиви на МВР за следното:

- забрана на чужденец за влизане в Република България, въведен от дирекция „Миграция“ на 17.02.2023 г., и основаниято - чл.21А ЗЧРБ.

Налице е съответствие между правното основание и причините за постановяване на процесния отказ, и данните по справката от системата на МВР.

Разпоредбите на Инструкцията, цитирани по-горе, са императивни относно изискването да не бъде допуснат в страната чужденец в нарушение на закона. Тези разпоредби действително не предполагат преценка на контролиращия граничен орган, същият действа в условията на обвързана компетентност, без да преценява основанията и законосъобразността или целесъобразността на извършените вписвания и забрани за лицето в АИС на МВР.

Оспореният отказ е съобразен и с преследваната от закона цел да не се допусне влизане в страната на лице по отношение на което има наложена принудителна мярка за забрана за влизане в страната, която цел охранява държавния и обществен интерес и е непротивопоставима по значение на личния интерес, заявен в конкретния случай.

Обстоятелството, че жалбоподателят бил шофьор в международна фирма, не е относимо към издаването на процесния отказ за влизане в страната, нито е обстоятелство, което съдът следва да съобрази при проверката за законосъобразност на отказа. Жалбоподателят е чужд гражданин по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЧРБ, който не се ползва със субективно право на влизане в страната, което да бъде защитено нито на основание норми по правото на ЕС нито на основание разпоредби на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Също независимо от вписаното в отказа, че Е. Б. притежава входна виза[ЕИК], тип „С“, издадена от Румъния, българският контролиращ служител е бил задължен да не допусне турския гражданин в страната, с оглед националните интереси, преценени от компетентните органи, обосновавали и вписването на забраната за влизане в АИС на МВР.

На основание изложеното, процесният отказ е законосъобразен на всички основания по чл.146 АПК, жалбата е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ. На основание всичко изложено и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Б. (ERKAN BAGAC), [дата на раждане] в Република Турция, гражданин на Турция, чрез адв. Г. К.-П., със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Отказ влизане в страната с рег. № с рег. № 0125923017180/02.03.2023г., издаден от Л. М. - граничен полицаи, контролиращ орган при Главна дирекция "Гранична полиция", граничен пункт ГКПП Капитан А., шосе.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия: